

Abstrakt

Práce se zabývá osobností významného básníka Jindřicha Hořejšího (1886–1941) v jeho méně známé roli divadelního překladatele, který většinu své práce věnoval osobnostem soudobého francouzského dramatu (Giraudoux, Claudel, Cocteau, Salacrou, Neveux, Passeur, Achard či Pagnol). Výklad nejprve sleduje stopu divadla v Hořejšího životě, posléze se dívá na jeho pozici překladatele z hlediska praktického provozu (finanční podmínky divadelního překladu, dobová agenturní praxe, komunikace s divadly atp.) a nabízí co nejúplnější soupis Hořejšího překladů francouzské dramatiky. V další kapitole analyzuje články, v nichž se Hořejší věnoval teoretickým otázkám překládání (ty jsou zároveň přetištěny v příloze práce), a zasazuje je do kontextu dobových teorií překladu i praktických přístupů. Závěrečná dvojice kapitol potom nabízí pohledy na vybrané konkrétní překlady. První z nich se věnuje překladům her psaných veršem, Arnouxova *Huona z Bordeaux* a zejména Racinovy *Faidry*; druhý jmenovaný včleňuje do spleťtých dějin vývoje českého divadelního alexandrinu. Další kapitola sleduje Hořejšího práci se stylizací hovorového jazyka v Pagnolově *Fanny* a na vzorku z Giraudouxova *Intermezza* srovnává jeho překladatelský přístup s pozdějším řešením Karla Krause.